והנורא אל עליון גומל חסדים טובים ׳ וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו באהבה ׳ מלך עוזר ומושיע ומגן :

מסוד חכמים ונבונים ׳ ומלמד דעת מבינים ׳ אפתחה פי בשיר ורננים ׳ להודות
ולהלל פני שוכן מעונים :

אסירים אשר בכושר שעשעת ׳ בענם שוע
צקתם שעת גוי ואהיו יחד הושעת ׳
דלגת קץ ואותם נושעת : המשכו אחריך במדבר
בבהמה ׳ וצוררימו חממות בשלוש מהומה ׳ זועמה
בעשר מכות באף ובחימה ׳ חנוניך בפסוח וגנון לרחמה :
טרם חמצה חררה חפזו לצאת בבישור ׳ יצאו לקץ
רץ דודך לתשור ׳ בונת בבן חג בעבות קשור ׳ להגות
בו בקץ ערך ענין שור :

אהבוך אוהביך אות תחנון ׳ בהר הלבנון ׳
בפסוח וגנון ׳ בעדם תגנון :
ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה ורב להושיע מכלכל חיים
בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך
מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים :

מה אילו פלאי נסיך ׳ מתנוסס נס את מנוסיך ׳
באור רחמיך על כל מעשיך ׳ נפלאים ותר
את עמוסיך וסוד מסר רעל ללודים מסבתי ׳ שיח מאקיך
עת שם הסבית ׳ עברים באברתך סבת ׳ עורים בעברתיך
חשבת : פצית תנור הטו ואל תחטאו ׳ בסילי פורכים
לעמם לוהטו ׳ צאן לפסח משכו ושחטו ׳ צדקו אותו
ואת בנו ביום אחד בל תשחטו :

אסירים ישראל שהיו אסורים
במצרים : בכושר
בשביל זכות אבות
וזכות עצמם וי״מ
בשעת הכושר כחדש
ניסן שאין בו לא
חום ולא קור ע״ה
אגלה אסירים וכולו
שעשעת פי׳ שמחת
ושיל׳ אות׳ והוצאתם
ממצרים ׳ בענם
במצרים שבקראו
שבמים : שוע וקול׳
פי׳ צעקת תפילתם
: שעת קבלת ׳ גוי
ואהיו יחד הושעת
בבא׳ וכב פ׳ אלקיך
את פנותך והשיב
לא כאמר אלא וכב
לומדך שהו׳ כעצמו
גב צאתו מן הגלות
׳ וי״מ אלוהיו הם
משה ואהרן ׳ וכתיב
בישעיה מוליכם
בתהומות כולו לא
יכשלו ׳ בבהמה
בנקבה פרדו
בבהמה שלא אמרו
להיכן אתה מוליך
אותנו למקום אין
זרע למשכנות :
דלגת קץ מארבע
מאו׳ עד רד״ו ׳ ואת׳
נושעת שבאת׳ ויושע
קרי ויושע ׳ יבואשטו
וכו׳ שנ׳ כחית כנען
בתוך ׳ צורריהו
המשת לשון ויהם
בשלוש מהומה
בקש ואבן ועופרת
כדאיתא במכילתא
פרשתי׳ כיון מטורפי׳
בקש כביבוכי׳ כאבן
ובפסקים כעופרת
׳ וזעמו כעשר
לקבוץ כרנ״ך ער״ם

מחשבותיך

בא״חנ : כפסוח שנ׳ ופסחתי וגו׳ ולא יתן המשחית לבא וגו׳ ׳ חררה עוגה של בצק שרם יחמץ ׳ חפזו לצאת בכישור בבכי ובירות שהמצרים בכו על
מיתת בכורי׳ וישראל שוררו שנגאלו ׳ לקץ מועד אשר דן אברהם שנ׳ ויקח בן בקר רך וטוב לכבי׳ תשור׳ למלאכים של הקב״ה שבקרא דודי כזכותו בו בקץ
באותו זמן שבא לו כביכן כבאלו ׳ לבן כוונת לצוות לנו לקבור קרבנות החג כעמותים ולהרבות בו קרבנות : ולהגות לדבר בפסח ולהזכיר ערך של
שור שערך אברהם ׳ הבון ובאום ישראל להושיעה כבר הלבנון בבית המקדש המלבן עונות ׳

מה אילו פירוש הוקו לפון לאל ידי . מתנוסס פירוש אתה מגביה את ישראל כניסים שלאחר בית שנום שלהם שבאו ומנוסי נאם נרב ׳ ידענו
שרחמיך על כל מעשיך אבל בנקבה שמתאר יותר בפלאים עם ישראל בפחותים מבטן ׳ בעך מסך רעל סוף למצרים כוס ׳ מסך לשון
מסכה יינה פירוש ומזגת כוס התרעלה ללודים למצרים ׳ שיח תפילת ישראל קטנת שם נעת בואת ׳ כוך לשון נאנדתו יבך לך הגנה על עברים
שבאו מעבר הנהר ׳ עורים מצרים שלא ראו איש את אחיו בשלשה ימי אפילה את שפה עיניהם מרוחות ע״ז ׳ חשבת שנעת והעברת אותם מן
העולם ׳ פצית דברת להטות אוזן לבלתי חטוא : בסילי של מצרים המעבידים אותך בפרך . לעמם לוהטו לעיניהם בפסחו והן טיבד נאן וכו׳
של קרבן משכו ושחטו פסח ויראתם היה מזל טלה ׳ לוהטו לשון להט חרב המתהפכת ׳ לעמם לאותם ולפניהם נדקו וכו׳ פירוש אף על פי
שבייקי לשחוט יראתם מכל מקום נדקו המנוג של אותו ואת בנו אל שחטתו ביום אחד :
מחשבותיך